

[Glistrup]

førlige bemærkninger, og så har man altså kun fået løst en lille bitte flig af den problemstilling, man engang i 1920'erne forvildede sig ud i: at man ikke beskattede folk efter kontantbevægelser, men i stedet for efter nogle forjorte bogholderitekniske akroal-principper, eller hvordan man nu ellers vil betegne det. Det var nok mest rigtigt, at man simpelt hen én gang for alle fik tænkt igennem både på indkomstskattens område og på momsens og andre indirekte skatters område, om man ikke skulle gå over til at knytte beskatningen i højere grad til kontantbevægelser i stedet for at fortsætte ad de baner, som man fejlagtigt og i overvurdering af sin egen klogskab er slået ind på inden for de forskellige skattevæsener.

Men når vi nu endelig skal til at befatte os med det lille område, der er tale om her, så burde det i hvert tilfælde være således, at man ikke, hvad der vistnok efter ministerens opfattelse vil kunne forekomme eksempler på, skal få den ordning, at man har ét år, hvor midlerne frigøres fra Grundejernes Investeringsfond, og hvor de skal indtægtsføres, og et andet år, hvor pengene hører hjemme som vedligeholdelsesfradrag. Også dér må man sørge for at synkronisere tilstrækkelig meget, sådan at man ikke får tilfældige udsving, som der eventuelt kan spekuleres i, eller som kommer til at ramme fuldstændigt tilfældigt, fordi den skattepligtige indkomst er forskellig fra det ene år til det andet.

Hvis vi ydermere, hvad venstres og konservatives ordførere lagde op til i deres omtale af dette forslag, kunne få en murbrækker sat ind mod den fjollede skatteretlige sontring mellem vedligeholdelse og forbedring, så ville det være glimrende. Det er et emne, der har været nogen tavshed om i den snes år, der er gået, siden sontringen faldt væk for de almindelige mennesker, der har parcelhuse, men som der i allerhøjeste grad nu er grund til at se på i lyset af den udvikling, der også er sket i højesteretspraksis med optoen af dette gammeldags formueindtægts- og formueudgiftsprincip, som i den grad dirigerede igennem mange år og forpestedes folks tilværelse med hensyn til, hvornår der i grunden var noget, der kunne kaldes for fradragsberettiget vedligeholdelse, og hvornår ikke, og som jo går på tværs af boligministeriets lovgivning, og som f. eks. i brandsikringstilfælde og ved masser af offentlige reguleringer

ger kommer til at give helt fjollede resultater, hvis man fortsætter med at køre efter den skatteretlige ortodoksi. Kan dette forslag hjælpe til med at løse op her, så vil det være udmærket, men jeg tvivler, for der er sikkert stadig væk så megen tiltro til det, man traditionalistisk har lært inden for skatteforvaltningen, at det bliver svært at få det ændret.

Endelig det sidste sure opstød, jeg kan nå vedrørende dette forslag, som vi altså vil stemme for, og derfor er det jo trist, at hele gennemgangen skal være så kritisk. Når regeringen fremsætter et lovforslag, så kan den godt sørge for, at man får korrekte henvisninger, så vi ikke skal finde, som vi gør det i bemærkningerne, alverdens forskellige tidligere ændringer i spalte 0000 både i det ene og det andet tillæg. Vi må forlange, at man foretager korrekturlæsning, uden at det skal give anledning til, at vi tilslutter os yderligere normeringer inden for embedsmandsstaben. Man må med den bestående stab kunne klare denne opgave.

Kalnæs (SF):

De tre foregående ordførere har jo alle sammen været inde på, at dette var et meget bureaukratisk lovforslag, og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Jeg tror derimod ikke, at det så meget hænger sammen med det, hr. Glistrup var inde på: at man skulle lave lidt om på skattelovgivningen for at gøre det mindre bureaukratisk. Jeg mener, at det simpelt hen hænger sammen med, at vi har privatejede udlejningsejendomme. Vi accepterer ikke, at ejerne af disse udlejningsejendomme kan udnytte lejerne, i det omfang de har lyst. Vi sætter altså nogle restriktioner ind. Vi prøver at sikre, at når der opkræves midler til vedligeholdelse, så skal de også bruges til vedligeholdelse. Vi har dårlige erfaringer, der går ud på, at det er de ikke blevet.

Derfor laver vi spærrede konti til disse vedligeholdelsespenge, ikke i bankerne, men i Grundejernes Investeringsfond, og derfor må vi nu også til at lave nogle fantastisk bureaukratiske regler for at finde ud af, hvordan de midler, som står på disse konti i Grundejernes Investeringsfond, og som egentlig tilhører ejerne, men som de ikke kan disponere over, skal kunne puttes ind i skat-